

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

I lovforslagets bilag 1 er de foreslåede bestemmelser sammenholdt med de gældende regler.

*Til § 1**Til nr. 1*

Hvor der efter bestemmelsen foreligger en »særlig tilknytning«, har kirkens præst eller præster pligt til at yde betjeningen. Dette er dog ikke til hinder for, at bopælssognets præst efter aftale kan medvirke i stedet.

Ifølge bestemmelsen foreligger der altid særlig tilknytning i følgende tilfælde

- 1) Hvor den pågældende har haft tidligere bopæl sognet.
- 2) Hvor den pågældende har nære pårørende, der bor i sognet.
- 3) Hvor den pågældende har forældre søskende eller børn begravet på en kirkegård i sognet for så vidt angår begravelse eller bisættelse.

Bestemmelsen er ikke udtømmende, og retten til kirkelig betjening vil således endvidere kunne etableres i andre tilfælde, hvor det vurderes, at der er tale om særlig tilknytning.

Bestemmelsen ændrer ikke ved præstens mulighed for at udfører kirkelige handlinger for personer, som ikke har en særlig tilknytning.

Endvidere ændres der ikke ved indholdet af bemyndigelsesbestemmelsen, i § 7, stk. 2, i lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning, hvorefter kirkeministeren kan fastsætte nærmere regler om ret til kirkelig betjening i sogne- menighedens kirke. Der er blot tale om en lovteknisk ændring af ordlyden.

Præstens afgørelse kan indbringes for biskoppen. Biskoppens afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Det betyder, at biskoppens afgørelse ikke kan prøves af kirkeministeren.

Hvor særlig tilknytning etableres i kraft af 'nære pårørende' boende i sognet, jf. forslaget til § 7, stk. 1, nr. 2, i lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning, tænkes der på forældre, søskende eller børn.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.

*Til § 2**Til nr. 1, 2 og 3*

Ændringerne er en konsekvens af, at begrebet »kirke-distrikt« udgår af den kirkelige lovgivning, ved at alle kirke-distrikter omdannes til sogne.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.2.

*Til § 3**Til nr. 1*

Ændringen medfører en styrkelse af provstiu-dvalgets kompetence ved, at den udvides fra at være godkendende til at være fastsættende, hvilket har afgørende betydning i forhold til provstiu-dvalgets mulighed for at foretage et eftersyn af kirkegårdstaksterne på de folkekirkeligt bestyrede kirkegårde.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.3.

Til nr. 2

Ændringen er en konsekvens af, at provstiu-dvalgets kompetence i forbindelse med fastsættelsen af takster ændres fra at være godkendende til at være fastsættende.

Der henvises til de almindelige bemærkninger 2.3.

Til nr. 3

Bestemmelsen medfører, at kirkeministeren får adgang til at fastsætte regler om beregningen af kirkegårds- og krematorietakster.

Der henvises til de almindelige bemærkninger 2.3.

Til nr. 4

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 1, (ændringen af § 7 i lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning), som med denne ændring følges op af en tilsvarende modernisering af lov om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde for så vidt angår retten til at blive begravet på kirkegården.

Særlig tilknytning efter *stk. 2* skal således forstås på samme måde som efter medlemslovens § 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, dog således at opregningen her er udtømmende. Desuden ændres *stk. 3*, således at udgangspunktet herefter er, at andre udensogns boende som udgangspunkt skal have adgang til at blev begravet på kirkegården, idet menighedsrådet dog kan afvise dette, såfremt det er nødvendigt ud fra hensynet til den nuværende eller fremtidige betjening af sognets egne beboere. Et sogn skal med andre ord ikke kunne tvinges til at udvide kirkegården på grund af tilstrømning fra udensogns boende. I realiteten er dette ikke noget problem på de fleste kirkegårde, da der på grund af den øgede andel af urnebegravelser er rigelig plads.

Samtidig ophæves *stk. 1, 2. pkt.* om ikke-medlemmers adgang. Hermed forenkles reglerne idet den nuværende bestemmelse i realiteten ingen større prak-